

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/185/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1111244581
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Kuchtová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1111244581.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Kuchtovej a členov senátu JUDr. Martina Murgaša a JUDr. Branislava Krála v právnej veci navrhovateľky: K. W., R.. XX.XX.XXXX, D. V. XXX zastúpená: FUTEJ & Partners, s.r.o., so sídlom Radlinského 2, 811 07 Bratislava proti odporcovi: Slovenská republika, zastúpená Národnou bankou Slovenska, so sídlom ul. Imricha Karvaša 1, 813 25 Bratislava v konaní o náhradu škody vo výške 6.500,02 Eur s prísl., na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I v Bratislave zo dňa 26. novembra 2014, č. k. 12C/190/2011 - 502, proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I v Bratislave zo dňa 04. marca 2015, č. k. 12C/190/2011 -535 a proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I v Bratislave zo dňa 04. marca 2015, č. k. 12C/190/2011 - 537 takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava I v Bratislave zo dňa 26.11.2014, č. k. 12C/190/2011 - 502, v napadnutej časti, **p o t v r d z u j e**.
Napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zo dňa 04.03.2015, č. k. 12C/190/2011 -535 **p o t v r d z u j e**.
Napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zo dňa 04.03.2015, č.k. 12C/190/2011 - 537 **p o t v r d z u j e**.
Oporcovi sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh, v ktorom sa navrhovateľka voči odporcovi domáhala sumy 6.500,02 Eur s príslušenstvom, ktorá mala vzniknúť v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom NBS pri výkone dohľadu nad **PODIELOVÝM DRUŽSTVOM SLOVENSKEJ INVESTÍCIE** a Obchodníka s cennými papiermi. Zároveň súd prvého stupňa návrh na začatie prejudiciálneho konania pred Súdnyim dvorom Európskej únie podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie v právnej veci zamietol.

Konkrétne sa navrhovateľka návrhom doručeným súdu dňa 30.12.2011, doplneným dňa 11.04.2013, domáhala od odporcu zaplataenia 6.500,02 Eur s 9,25% ročným úrokom z omeškania od 19.04.2011 do zaplataenia, z titulu náhrady škody nesprávnym úradným postupom Národnej banky Slovenska podľa zákona č. 514/2003 Z.z..

Svoj návrh odôvodnila tým, že ako členka **PODIELOVÉHO DRUŽSTVA SLOVENSKEJ INVESTÍCIE** (ďalej len Družstvo) vložila peňažné prostriedky do Družstva za účelom ich zhodnotenia. Družstvo zhromažďovalo peňažné prostriedky od svojich členov na základe verejnej ponuky majetkových hodnôt v rámci Prospektu investície schváleného Národnou bankou Slovenska (ďalej NBS) a zabezpečovalo ich zhodnocovanie podľa zákona č. 566/2001 Z.z. o cenných papieroch a investičných službách a to prostredníctvom spoločnosti **CAPITAL INVEST, o.c.p., a.s.** (ďalej Obchodník s CP), s ktorým Družstvo uzatvorilo Zmluvu o správe portfólia cenných papierov, ktorá bola menená a doplňovaná. Miera zhodnotenia peňažných prostriedkov vložených navrhovateľkou do Družstva mala byť v súlade

s prospektom investície a na základe činnosti Obchodníka s CP podľa Zmluvy o riadení portfólia uzatvorenej dňa 02.06.2008 (ďalej len Zmluva) 8% p.a. (garantovaná výška zhodnotenia). Nad činnosťou Družstva, ako vyhlasovateľom verejnej ponuky majetkových hodnôt a nad činnosťou Obchodníka s CP mala zákonnú právomoc vykonávať dohľad NBS v zmysle § 136 a nasl. zákona č. 566/2001 Z.z. o cenných papieroch a investičných službách, kompetencie vyplývajú zo zákona č. 566/1992 Zb. o Národnej banke Slovenska a zákona č. 747/2004 Z.z. o dohľade nad finančným trhom. Navrhovateľka peňažné prostriedky do Družstva vložila z dôvodu, že sa spoľahla na to, že Družstvo aj Obchodník s CP sú subjekty, nad ktorými je vykonávaný dohľad NBS a tak bude zabezpečené ich riadne fungovanie a tým budú ochránené jeho peňažné prostriedky a budú zhodnotené v garantovanej výške. V máji 2010 sa navrhovateľka dozvedela, že Obchodník s CP s Družstvom ku dňu 30.04.2010 skončil činnosť, že družstvu neodovzdal žiadne portfólio CP, ani zverené peňažné prostriedky a z toho dôvodu družstvo nemá prostriedky na výplatu ňou zverených prostriedkov Družstvu vrátane ich zhodnotenia. V dôsledku konania subjektu finančného trhu - Obchodníka s CP v spojení s jeho činnosťou pre Družstvo jej tak vznikla škoda, ktorá predstavuje sumu, o ktorú sa zmenšil jej majetok, pretože túto sumu jej Družstvo nevrátilo a ani nevráti. NBS je orgán verejnej moci zodpovedný s účinnosťou od 01.01.2006 za dohľad nad finančným trhom v SR a má právnymi predpismi stanovené právomoci pri vykonávaní dohľadu nad finančným trhom v Slovenskej republike a zodpovednosť za jej riadne vykonávanie. NBS sa dopustila nesprávneho úradného postupu v zmysle zákona tým, že dohľad nad činnosťou dohliadaných subjektov vykonávala v rozpore s účelom zákona o dohľade a jeho povahou a nedostatky vo výkone dohľadu, ktorých sa NBS dopustila komplexne a vo vzájomných súvislostiach naplňujú znaky nesprávneho úradného postupu. NBS nepostupovala v súlade s právnymi predpismi a navrhovateľke vznikla škoda v príčinnej súvislosti s jej nesprávnym úradným postupom. NBS ako úrad dohľadu nad finančným trhom porušila §1 ods. 1 zákona o dohľade pretože nevykonávala dohľad nad Obchodníkom s CP a nad Družstvom tak, aby bol splnený účel zákona o dohľade, pri výkone dohľadu nad činnosťou Obchodníka s CP, ktorý vykonával pre Družstvo činnosť podľa Zmluvy, po zistení závažných a podstatných nedostatkov v činnosti Obchodníka s CP NBS neurobila riadne a včas úkony potrebné pre nápravu zistených nedostatkov v činnosti Obchodníka s CP, pričom vedela, že zistené nedostatky v činnosti Obchodníka s CP zasahujú do práv a právom chránených záujmov Družstva vo vzťahu k jeho záväzkom voči členom, ktorý mu zverili peňažné prostriedky na ich zhodnotenie, vo vzťahu k Družstvu nevykonala potrebné opatrenie na zabránenie vzniku škody na majetku, ktoré zverilo Obchodníkovi s CP a ktorý bol tvorený z vložených peňažných prostriedkov jeho členov, najmä neupozornila včas Družstvo na riziká vyplývajúce z činnosti Obchodníka s CP po ich zistení, aby mohlo Družstvo a jednotliví členovia ochrániť svoje investície. NBS nezasiahla včas a účinne voči Obchodníkovi s CP aj keď o problémoch Družstva bola informovaná a zbytočnými prietahmi spôsobila, že Obchodník s CP mohol pokračovať v protiprávnom konaní na ujmu Družstva a tretích osôb vrátane navrhovateľky až do 01.03.2011, kedy NBS odobrila Obchodníkovi s CP povolenie na poskytovanie investičných služieb.

Nesprávny úradný postu odporcu navrhovateľka špecifikovala v písomnom podaní zo dňa 11.04.2013, doručenom súdu dňa 09.06.2014, takto:

1. oneskorené zistenie neaktuálnosti údajov zahrnutých do Prospektu investície a tým spôsobenej neplatnosti Prospektu investície a následné oneskorené zakázanie činnosti Družstva.
2. prijatie nedostatočných opatrení na nápravu protiprávneho stavu po zistení v prerokovaní nedostatkov.
3. prijatie nedostatočných opatrení na nápravu protiprávneho stavu po zistení závažných pochybení Obchodníka s SP pri činnosti voči Družstvu.

Súd prvého stupňa vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, tak ako to uviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia, pričom poukázal na Úrad pre finančný trh, ktorý rozhodnutím zo dňa 21.03.2002 schválil Družstvu prospekt investície a Družstvo požiadalo návrhom na začatie konania, doručeným Úradu pre finančný trh dňa 16.04.2003, o schválenie jeho dodatku. Úrad pre finančný trh v upozornení zo dňa 13.05.2003, Družstvo oboznámil o splnení podmienok pre schválenie tohto dodatku podľa § 127 ods. 4, v spojení s § 122 ods. 7, zákona č. 566/2001 Z.z. a v rozhodnutí uviedol, že prílohou žiadosti Družstva bola aj zápisnica z riadnej členskej schôdze Družstva zo dňa 09.01.2003, ktorej je uvedené, že „úrad schválením Prospektu investície odobril projekt družstiev, pretože hodnotil každé z družstiev od jeho vzniku za dva roky jeho činnosti, jeho zakladajúcich podielnikov, orgány, hospodárske výsledky, investičnú stratégiu, systém fungovania i plán rozvoja. To znamená, že od februára 2002 sú družstvá pod dozorom úradu, ktorý ich pozorne sleduje, posudzuje každý prejav navonok a doposiaľ nemá k činnosti výhrady“. Tieto informácie nie sú pravdivé a upozornil Družstvo na to, že Úrad pre finančný trh nie je povinný preverovať pravdivosť alebo hodnovernosť údajov uvedených v Prospekte investície

s výnimkou identifikačných údajov vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt a oprávnenosti osôb podpisujúcich prospekt, pretože úrad vykonáva dohľad nad činnosťou vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt podľa § 135 ods. 1 zákona č. 566/2001 Z.z., ale nie dohľad nad celkovou činnosťou Družstva.

Dňa 02.06.2008 uzavrelo Družstvo s Obchodníkom s CP Zmluvu o riadení portfólia, podľa ktorej sa Obchodník s CP, ako obhospodarovateľ, zaviazal riadiť portfólio Družstva, ako jeho klienta, v súlade so schváleným Prospektom investícií a jeho dodatkami, čo v sebe zahŕňalo hospodárenie s portfóliom klienta, na základe rozhodnutia obhospodarovateľa, sledovanie a vyhodnocovanie spravovaného portfólia, obstarávanie predaja cenných papierov z portfólia klienta, uschovávanie a správu cenných papierov, optimalizáciu portfólia, poskytovanie konzultácií a finančných analýz. Obchodník s CP sa zaviazal zabezpečiť mieru zhodnotenia portfólia klienta vo výške 8% ročne.

Družstvo, listom zo dňa 15.04.2010, požiadalo NBS po doručení výpovede Zmluvy o riadení portfólia zo dňa 30.03.2010 Obchodníkom s CP, o preskúmanie postupu Obchodníka s CP a o výkon dohľadu na mieste. Družstvo túto žiadosť odôvodnilo tým, že výpoveďou Zmluvy sa dostalo do zložitej situácie, pretože Obchodník s CP zabezpečoval pre Družstvo odbyt výrobkov a Družstvo muselo pozastaviť prijímanie nových členských vkladov od existujúcich alebo nových členov a tiež pozastaviť vyplácanie vyrovnávacích podielov pre vystupujúcich členov, vyplácanie deklarovaných výnosov z prijatých členských vkladov a ostatných peňažných súm prijatých od svojich členov. Družstvo tiež poukázalo na rozsiahlu majetkovú škodu, ktorú Obchodník s CP spôsobil Družstvu pri plnení zmluvy a ktorá podľa predbežnej kalkulácie dosahovala sumu viac než 20 miliónov EUR.

Listom zo dňa 23.04.2010 žiadalo Družstvo NBS o zjednanie nápravy v činnosti Obchodníka s CP z dôvodu, že si neplnil svoje základné povinnosti voči Družstvu, ako subjektu dohliadanému zo strany NBS, ktoré spočívali v zabezpečení zhodnotenia finančných prostriedkov jemu zverených do správy. NBS listom zo dňa 30.04.2010 a následne urgenciou zo dňa 30.06.2010, požiadala predsedu predstavenstva Družstva a aj Družstvo samotné o predloženie špecifikovanej písomnej informácie a dokumentácie k zmluve za účelom dohľadu na mieste.

NBS vydala dňa 12.07.2010 rozhodnutie o predbežnom opatrení, č. V-XXXX/XXXX, ktorým podľa § 25 ods. 1 písm. a) zákona č. 747/2004 Z.z. o dohľade nad finančným trhom uložila Obchodníkovi s CP povinnosť zdržať sa nakladania s majetkom klientov, ktorý mu bol zverený bez písomného súhlasu NBS, keďže na základe oznámenia klientov, najmä Družstva, vzniklo dôvodné podozrenie z možného poškodenia klientov obchodníka s cennými papiermi.

NBS rozhodnutím zo dňa 21.12.2010, č. V-XXXX-X/XXXX, podľa § 144 ods. 1 písm. l) zákona č. 566/2001 Z.z. odobrala Obchodníkovi s CP povolenie na poskytovanie investičných služieb z dôvodov podľa § 156 ods. 2 písm. a), § 55 ods. 7,9, § 85 ods. 2, v spojení s § 84 ods. 1 písm. b), § 76 ods. 2 a § 77 ods. 7 zákona č. 566/2001 Z.z. Správnosť predmetného rozhodnutia potvrdila v konaní o rozklade Banková rada NBS rozhodnutím zo dňa 01.03.2011, č. Z-XXX/XXXX. NBS oznámila na svojej webovej stránke formou tlačovej správy predmetnú informáciu.

Zo žiadosti navrhovateľky o zrušenie/zníženie členského podielu zo dňa 07.12.2010 súd zistil, že navrhovateľka bola členkou Družstva s poradovým č. XXXXX a dňa 07.12.2010 doručila Družstvu žiadosť o zrušenie svojho členstva a vyplatenie vyrovnávacieho podielu vo výške 6.500,02 EUR.

Potvrdením o zániku členstva v Družstve a o vzniku nároku na vyrovnávací podiel zo dňa 10.12.2010 Družstvo potvrdilo, že navrhovateľke zaniklo členstvo v Družstve dňa 10.12.2010, na základe rozhodnutia predstavenstva Družstva zo dňa 02.02.2011, podľa čl. 16 ods. 3 Stanov družstva PDSI, čím zároveň navrhovateľke vzniklo právo voči Družstvu na vyplatenie vyrovnávacieho podielu vo výške 6.500,02 EUR, ktoré je splatné do 6 mesiacov odo dňa zániku účasti člena v družstve, t.j. do 10.06.2011.

NBS rozhodnutím zo dňa 30.05.2011, č. V-XXXXX-X/XXXX zakázala Družstvu, ako vyhlasovateľovi verejnej ponuky majetkových hodnôt, predaj majetkových hodnôt podľa § 144 ods. 4 písm. c) zákona č. 566/2001 Z.z., z dôvodu porušenia ustanovenia § 129 ods. 3, v spojení s § 128 ods. 1 písm. b), c), h) zákona č. 566/2001 Z.z. a § 125c ods. 1, v spojení s § 127 ods. 4 zákona č. 566/2001 Z.z. tým, že zmenou skutočností uvedených v Prospekte investície Družstvo tento prospekt nedodržiavalo. NBS sa pritom dozvedela, že u Družstva nastali také zmeny, pre ktoré sa Prospekt investície stal neaktuálny a Družstvo neurobilo žiadne kroky k náprave a k tomu, aby stav Družstva uviedlo do súladu s údajmi v Prospekte investície. NBS oznámila na svojej webovej stránke obsah predmetného rozhodnutia, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 18.07.2011.

Podľa zápisu z prerokovania problémov a nezrovnalostí zo dňa 24.08.2007, NBS z predložených údajov o majetkovej štruktúre Družstva zistila, že majetok vložený do investičných nástrojov Družstva,

je tvorený podielmi v družstvách EDSI, KPDSI a DDSI a na 98,85% podielom zmenkami emitenta CI HOLDING, a.s. Keďže v zmysle prijatej investičnej stratégie v Prospekte investície by angažovanosť voči jednému emitentovi nemala prekročiť 30% podielu na celkových aktívach vyhlasovateľa verejnej ponuky a podiel emitenta CI HOLDING, a.s. na celkových aktívach predstavoval 91,45%, Družstvo v tomto smere nedodržuje Prospekt investície. NBS preto považovala za vhodné, aby sa v aktívach Družstva nachádzali finančné nástroje aj iných subjektov, ako subjektov nachádzajúcich sa v skupine CI HOLDING a.s., z dôvodu rozloženia investičného rizika. Za týmto účelom odporučila NBS zosúladiť štruktúru aktív Družstva podľa schváleného Prospektu investície najneskôr do 31.12.2007. Družstvo sa zaviazalo zaslať písomné stanovisko o spôsobe riešenia daného stavu do 15.10.2007. V rámci reakcie splnomocnený zástupca Družstva K.. Q. H. v liste zo dňa 10.10.2007, uviedol, že zo strany Družstva nedošlo k porušeniu zákona, ani Prospektu investície, pretože znenie Prospektu investície umožňovalo rozloženie finančných nástrojov v portfóliu aj tak, že sa v ňom budú nachádzať iba finančné nástroje jedného emitenta. V rámci systému fungovania Družstva zodpovedal daný stav dlhoročnej finančnej spolupráci medzi spoločnosťami CI HOLDING a.s., jej dcérskymi spoločnosťami a družstvami a jeho narušenie by mohlo spôsobiť značné škody. Následne Družstvo listom zo dňa 29.01.2008 informovalo NBS, že počnúc od 01.01.2008 nakupuje do portfólia vždy tri zmenky od troch samostatných právnych subjektov, namiesto doterajšej jednej zmenky jedného emitenta, ktoré opatrenie zabezpečí súlad v rozložení investičného rizika so schváleným znením Prospektu investície.

Zároveň okresný súd poukázal na to, že Okresný súd Bratislava I uznesením sp. zn. 3K/95/2010 zo dňa 11.04.2011, právoplatným dňa 05.05.2011, vyhlásil konkurz na majetok Družstva a do funkcie správcu bol ustanovený Mgr. Marek Letkovský. Správca konkurznej podstaty podal dňa 24.08.2011 správu o priebehu konkurzu pre účely 1. schôdze veriteľov v ktorej, okrem iného, k podnikateľskej činnosti Družstva a v súvislosti so zmluvou o riadení portfólia uviedol, že nič nenasvedčuje tomu, že by sa obchody uskutočnili v súlade s touto zmluvou. Dôkazy potvrdzovali, že Družstvo samo nakupovalo cenné papiere a investovalo do viacerých projektov, čím obchádzalo svojho Obchodníka s CP, ktorý potom nemohol niesť zodpovednosť, nakoľko on sám žiadne prostriedky neprijal a ani neuskutočňoval obchody na účet Družstva. Družstvo počas celého svojho fungovania pritom poukazovalo na to, že jeho činnosť je pod dohľadom NBS. Pokiaľ išlo o pohľadávky prihlásené do konkurzu, ich masa bola vyššia ako stanovený odhad skutočných vkladov a nachádzali sa medzi nimi aj fiktívne pohľadávky, ktoré však správca konkurznej podstaty nevedel určiť. Správca konkurznej podstaty vyjadril i pochybnosti vo vzťahu k nárokom na výplatu vyrovnávacích podielov, ktoré predstavenstvo Družstva vystavovalo tesne pred konkurzom. Vyjadril, že uplatnené nároky bude možné porovnať s evidenciou úpadcu až po podrobnom audite účtovníctva. Prípadné popretie pohľadávky neznamená automatické vyradenie z jej uspokojenia, nakoľko v takom prípade sú veritelia povinní nepochybným a jednoznačným spôsobom preukázať, že peniaze do Družstva naozaj vložili, resp. že ich nárok vznikol iným nepochybným spôsobom.

Uviedol, že správca konkurznej podstaty v písomnom vyjadrení ohľadne výzvy súdu na predloženie správy o stave konkurzu vedeného pod sp. zn. 3K/95/2010 zo dňa 17.07.2014 uviedol, že v záujme úpadcu je vedených približne 200 súdnych konaní, z ktorých väčšina je tvorená uplatnenými nárokmi z odporovateľných právnych úkonov vykonaných pred vyhlásením konkurzu, ktorými boli niektorí veritelia úpadcu uspokojení na úkor ostatných veriteľov úpadcu. Tieto úkony zahŕňajú aj prevody finančných prostriedkov z úpadcu na niektoré spriaznené spoločnosti patriace do finančnej skupiny CI HOLDING a.s., okrem iného je uplatnený aj nárok voči advokátskej kancelárii FUTEJ & Partners, s.r.o., ktorá vykonávala pre úpadcu pred vyhlásením konkurzu právne zastúpenie a ktorej bolo vyplatených cca 210.000,- EUR v čase, kedy už úpadcovi bezprostredne hrozil úpadok. Najväčšie nároky úpadcu predstavujú nároky uplatnené voči SR - Národnej banke Slovenska, voči poisťovni AIG s Europe, organizačná zložka poisťovne z iného členského štátu, voči členom predstavenstva úpadcu, voči SR - Garančnému fondu investícií, ako aj voči obchodníkovi s cennými papiermi spoločnosti Capital Invest o.c.p.a.s. Okrem toho sú vedené i konania, ktorých cieľom je prinavrátenie majetkového vplyvu úpadcu nad majetkom, ktorý bol spolufinancovaný z prostriedkov úpadcu a ktorý bol v čase pred vyhlásením konkurzu zo sféry jeho vplyvu odstránený podozrivými právnymi úkonmi.

Navrhovateľka na pojednávaní dňa 26.11.2014 uviedla, že ako veriteľ si svoju pohľadávku voči Družstvu prihlásila do konkurzu prebiehajúceho na Okresnom súde Bratislava I, sp. zn. 3K/95/2010, ale správca konkurznej podstaty ju nezaradil do zoznamu pohľadávok pre formálne vady prihlášky.

Navrhovateľka v konaní tiež uviedla, že požiadala NBS o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody podľa § 15 zákona č. 514/2003 Z.z., čo odporca nenamietal.

Súd prvého stupňa vec právne posúdil podľa ust. § 9 ods. 1 a 2, § 15 ods. 1 § 17 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. a uviedol, že navrhovateľka nesprávny úradný postup odporcu špecifikovala v doplnení žalobného návrhu zo dňa 11.04.2013 takto:

1. oneskorené zistenie neaktuálnosti údajov zahrnutých do Prospektu investície a tým spôsobenej neplatnosti Prospektu investície a následné oneskorené zakázanie činnosti Družstva.
2. prijatie nedostatočných opatrení na nápravu protiprávneho stavu po zistení v prerokovaní nedostatkov.
3. prijatie nedostatočných opatrení na nápravu protiprávneho stavu po zistení závažných pochybení obchodníka pri činnosti voči družstvu.

1.K nesprávnemu úradnému postupu odporcu spočívajúceho v oneskorenom zistení neaktuálnosti údajov zahrnutých do Prospektu investície a následného oneskorenia zákazu činnosti Družstva súd prvého stupňa uviedol, že dohľad NBS nad činnosťou Družstva ako vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt bol regulovaný zákonom č. 566/2001 Z.z. o cenných papieroch. Družstvo bolo oprávnené vypracovať podnikateľský plán pre svoje podnikanie a následne tiež prospekt investície, ktorý bol na základe žiadosti Družstva schválený Úradom pre finančný trh. Úrad pre finančný trh nebol povinný preverovať pravdivosť ani hodnovernosť údajov uvedených v prospekte investície s výnimkou identifikačných údajov vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt a oprávnenosti osôb podpisujúcich prospekt investície. Podľa § 128 ods. 1 písm. h) zákona č. 566/2001 Z.z. za pravdivosť údajov v prospekte investície zo zákona zodpovedá a zodpovedal štatutárny orgán vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt. Dohľad nad činnosťou vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt vykonával v obmedzenom, resp. vymedzenom rozsahu, spočívajúcom v kontrole tých povinností uložených vyhlasovateľovi verejnej ponuky majetkových hodnôt zákonom a to zverejnenie schváleného Prospektu investície pred začatím verejnej ponuky (§ 126 ods. 2, § 127 ods. 1 zákona č. 566/2001 Z.z.), aktuálnosť prospektu investície počas lehoty platnosti - trvania verejnej ponuky, plnenie informačných povinností vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt (§ 130 zákona č. 566/2001 Z.z.), splnenie povinnosti predložiť na posúdenie oznámenie o verejnej ponuke majetkových hodnôt, dodržiavanie zákazu poskytovať úvery a pôžičky z peňažných prostriedkov zhromaždených od verejnosti (§ 126 ods. 5 zákona č. 566/2001 Z.z.). Až od 01.06.2010 išlo aj o dodržiavanie schváleného prospektu investície (novelizovaný § 129 ods. 3 zákona č. 566/2001 Z.z.). NBS v súvislosti s výkonom dohľadu nad Obchodníkom s CP v roku 2007 boli predložené aj údaje o štruktúre majetku družstva k 31.12.2005 a k 31.12.2006 pričom boli zistené nedostatky v oblasti dodržiavania prospektu investície. Podľa zákona č. 566/2001 Z.z. v relevantnom znení účinnom v roku 2007, však nebolo možné vyhlasovateľovi majetkových hodnôt uložiť sankciu za nedodržiavanie prospektu investície a ani za jeho neaktualizovanie, pretože táto povinnosť v predmetnom období nebola vyhlasovateľovi uložená zákonom. NBS ako štátny orgán môže podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy SR konať iba na základe ústavy, v jej medziach a rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon a teda nemohla si ako dohliadajúci orgán svojvoľne prisvojiť kompetencie nad rámec zákonnej úpravy. Povinnosť aktualizácie Prospektu investície sa vzťahovala primárne na Družstvo, ktoré malo v takom prípade vypracovať dodatok Prospektu investície a predložiť ho na schválenie NBS. Ak štatutárny orgán Družstva nesplnil povinnosť a o nových významných skutočnostiach nepredložil dodatok k Prospektu investície, NBS mohla tieto skutočnosti zistiť až s určitým časovým odstupom, najmä pri plnení zákonom uloženej periodickej informačnej povinnosti Družstva. Štatutárny orgán Družstva počas celej doby verejnej ponuky zodpovedal za pravdivosť a úplnosť údajov v Prospekte investície (§ 128 ods. 1 písm. h) zákona č. 566/2001 Z.z.), pričom schválenie Prospektu investície nemalo za následok aj schválenie Zmluvy o riadení portfólia, ktorá bola zaradená do zoznamu zmlúv zabezpečujúcich odbyt výrobkov vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt alebo realizáciu poskytovaných služieb, ktoré poskytuje (§ 128 ods. 1 písm. a/ bod 10 zákona č. 566/2001 Z.z.); NBS nemala právomoc vykonávať dohľad nad celkovou činnosťou Družstva. Družstvo až do 15.04.2010, kedy požiadalo o preskúmanie postupu Obchodníka s CP, nesignalizovalo NBS zhoršenie jeho finančnej situácie, príp. nedostatky v činnosti Obchodníka s CP. Pri výkone dohľadu na mieste samom v dňoch 20.04. do 06.05.2010 NBS zistila zmeny v údajoch v Prospekte investície, ktoré by mohli ovplyvniť hodnotenie majetkových hodnôt, s následkom neaktuálnosti Prospektu investície, nie však jeho neplatnosti, pretože zo žiadnych ustanovení zákona č. 566/2001 Z.z. nevyplýva neplatnosť Prospektu investície pre neaktuálnosť jeho údajov. NBS vyzvala Družstvo na predloženie žiadosti o schválenie dodatku Prospektu investície. Ako vyplýva z rozhodnutia NBS zo dňa 26.08.2010, č. V.-XXXX/X-X/XXXX, Družstvo predmetnú žiadosť NBS síce predložilo, táto však neobsahovala všetky náležitosti podľa zákona č. 747/2004 Z.z., pričom rovnaké nedostatky mal aj dodatok Prospektu investície v zmysle zákona č. 566/2001 Z.z., a tieto neboli i napriek viacnásobnému

predĺženiu lehoty na doplnenie žiadosti a dodatku odstránené a konanie bolo zastavené. Medzičasom NBS iniciovala konanie o uložení sankcie podľa § 144 ods. 4 zákona č. 566/2001 Z.z. za porušenie ustanovení § 129 ods. 3 citovaného zákona, ktoré ukončila vydaním rozhodnutia dňa 30.05.2011 č. V-XXXXX-X/XXXX, ktorým zakázala Družstvu predaj majetkových hodnôt. Je teda zrejme, že NBS konala v rámci svojich oprávnení stanovených zákonom a súd v jej postupe nezistil nesprávny úradný postup.

2. K nesprávnemu úradnému postupu odporcu spočívajúceho v prijatí nedostatočných opatrení na nápravu protiprávneho stavu po zisteníach v prerokovaní nedostatkov súd uvádza, že predmetom konania je nesprávny úradný postup NBS vo vzťahu k Družstvu a nie Obchodníka s CP. Navrhovateľka nebola v žiadnom záväzkovom či inom vzťahu s Obchodníkom s CP. Účastníkom takého vzťahu vzniknutého na základe zmluvy o riadení portfólia bolo len Družstvo a preto z tohto právneho vzťahu potom vyplývali práva a povinnosti len jeho účastníkom. Ako už bolo uvedené dohľad NBS bol limitovaný zákonom č. 566/2001 Z.z. a preto informácie a podklady, ktoré mala NBS zisťovať v rámci predmetu dohľadu podľa § 135 ods. 2 a § 137 ods. 2 zákona č. 747/2004 Z.z. o dohľade, sa vzťahovali výlučne ku konkrétnemu druhu dohliadaného subjektu, v danom prípade Družstvu, ako vyhlasovateľovi verejnej ponuky majetkových hodnôt, so zohľadnením jemu zákonom vymedzených povinností. Zákon Družstvu neukladal povinnosti v oblasti obmedzenia a rozloženia rizika, prípadne krytia rizika. NBS na základe údajov o štruktúre majetku Družstva k 31.12.2005 a 31.12.2006 síce zistila nedostatky v oblasti dodržiavania Prospektu investície, avšak podľa právnej úpravy platnej v danom období roka 2007 nemohla uložiť Družstvu sankciu, pretože povinnosť dodržiavať Prospekt investície sa v tom čase na vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt nevzťahovala. NBS, ako štátny orgán, ktorého činnosť je všeobecne regulovaná článkom 2, ods. 2 Ústavy SR, nemohla konať nad rámec, rozsah a spôsob stanovený zákonom a preto zistené nedostatky a nezrovnalosti v činnosti Družstva prerokovala na stretnutí s členmi štatutárneho orgánu Družstva dňa 24.08.2007 a súčasne dala odporúčania na nápravu tohto stavu. NBS v danom období (po 24.08.2007) preto nemohla pristúpiť k uloženiu peňažnej sankcie, pozastaviť alebo zakázať predaj majetkových hodnôt za nedodržiavanie Prospektu investície podľa § 144 ods. 4 zákona č. 566/2001 Z.z., ktoré oprávnenia použila pri zistení neaktuálnosti Prospektu investície po 01.06.2010.

3. K nesprávnemu úradnému postupu odporcu spočívajúceho v prijatí nedostatočných opatrení na nápravu protiprávneho stavu po zistení závažných pochybení obchodníka pri činnosti voči Družstvu súd uvádza, že z listinných dokladov - rozhodnutí NBS o uložení pokuty vo výške 500.000,- Sk (rozhodnutie zo dňa 08.01.2008 č. V. XXXX/X/XXXX), vo výške 300.000,- Sk (rozhodnutie zo dňa 20.08.2008 č. V-XXXX-X/XXXX), je zrejme, že NBS činnosť Obchodníka s CP sledovala a nebolo jej povinnosťou informovať Družstvo o výsledných zisteniach. Zákon č. 747/2004 Z.z. o dohľade totiž ustanovuje v § 2 ods. 2, že dohľad nad dohliadanými subjektmi je neverejný a konanie pred NBS vo veciach dohľadu rovnako neverejné. Preto je účastníkom konania v konaní o uložení pokuty alebo inej sankcie alebo opatrenia na nápravu len dohliadaný subjekt alebo iná osoba, ktorej sa má pokuta, prípadne sankcia uložiť. Navyiac je súd toho názoru, že vzhľadom na záväzkový vzťah medzi Obchodníkom s CP a Družstvom, založený Zmluvou o riadení portfólia, bolo primárne povinnosťou Družstva, ktoré malo všetky dostupné informácie o činnosti Obchodníka s CP, aby zabezpečilo priamu kontrolu plnenia jeho povinností a dohľad nad jeho činnosťou voči Družstvu. V tomto smere potom nemožno zanedbať ani povinnosti samotnej navrhovateľky, ktorá sa ako členka Družstva mala aktívne a včas zaujímať o svoje práva a ich výkon voči Družstvu a jeho orgánom, v zmysle zásady "práva patria bdelym" a zamedziť tak znehodnoteniu, príp. nevykonalosti svojich majetkových a iných práv súvisiacich s Družstvom. Na základe uvedeného tunajší súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci nie je preukázaná podmienka nesprávneho úradného postupu, ako jedna z podmienok pre úspešné uplatňovanie práva na náhradu škody podľa § 9 zákona č. 514/2003 Z.z.

Ďalšie podmienky zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, vznik škody a príčinnú súvislosť s nesprávnym úradným postupom, už z dôvodu hospodárnosti konania súd skúmať nemusel, pretože všetky tri vyššie uvedené podmienky musia byť pre úspešné uplatnenie práva, splnené súčasne. Pre úplnosť však súd uvádza, že podľa jeho názoru, navrhovateľka nepreukázala ani tieto podmienky.

Navrhovateľka za škodu, ktorá jej mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom odporcu, označila sumu 6.500,02 EUR, ako Družstvom nevyplatený vyrovnávací podiel po zániku jej členstva v Družstve dňa 10.12.2010, splatný do 10.06.2011. Súd na základe vykonaného dokazovania, potvrdením o zániku členstva v Družstve a o vzniku nároku na vyrovnávací podiel zo dňa 10.12.2010, mal za preukázané, že navrhovateľka bola členkou Družstva PODIELOVÉ DRUŽSTVO SLOVENSKÉ INVESTÍCIE a vložila do Družstva členský vklad. Navrhovateľka dňa 07.12.2010 doručila Družstvu žiadosť o zrušenie členstva a

požiadala Družstvo o vyplatenie vyrovnávacieho podielu vo výške 6.500,02 EUR. Potvrdením o zániku členstva v Družstve a o vzniku nároku na vyrovnávací podiel mal súd za preukázané, že členstvo v Družstve navrhovateľke zaniklo dňa 10.12.2010 a navrhovateľke vzniklo právo voči Družstvu právo na vyplatenie vyrovnávacieho podielu vo výške 6.500,02, ktoré bolo splatné do 10.06.2011.

Výpisom zverejneného obchodného registra Okresného súdu Bratislava I Družstva mal súd za preukázané, že uznesením Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 3K/95/2010, zo dňa 11.04.2011, právoplatným dňa 05.05.2011, bol na majetok Družstva vyhlásený konkurz a do funkcie správcu bol ustanovený Mgr. Marek Letkovský. Navrhovateľka na pojednávaní dňa 26.11.2014 uviedla, že si predmetnú pohľadávku prihlásila v konkurze, ale pre formálne vady nebola správcom konkurznej podstaty zaradená do zoznamu pohľadávok. Navrhovateľka sa ako bývalá členka Družstva, s ktorým bola v právnom vzťahu a z ktorého jej v dôsledku zániku členstva vzniklo právo na vyplatenie vyrovnávacieho podielu, prioritne mala domáhať zaplatenia svojej pohľadávky voči Družstvu, nakoľko Družstvo je vo vzťahu k nej v pozícii dlžníka/povinného. Navrhovateľka si svoj nárok voči Družstvu aj skutočne uplatnila v konkurznom konaní, vyhlásenom na majetok Družstva, ale pre formálne vady nebola jej pohľadávka, správcom konkurznej podstaty, zaradená do zoznamu pohľadávok. Navrhovateľka vlastné pochybenie pri uplatňovaní nároku v konkurznom konaní ale nemôže žalobou z titulu náhrady škody nesprávnym úradným postupom Národnej banky Slovenska, podľa zákona č. 514/2003 Z.z., prenášať na štát.

O vzťah príčinnej súvislosti ide vtedy, ak škoda vznikla následkom nesprávneho úradného postupu, teda vtedy, ak nesprávny úradný postup a škoda sú vo vzájomnom pomere príčiny a následku a ak je preukázané, že ak by nebolo nesprávneho úradného postupu ku škode by nebolo bývalo došlo. V predmetnej veci podľa názoru súdu na základe vyššie uvedeného, neexistuje príčinná súvislosť medzi navrhovateľkou uvádzanou škodou a vytýkaným (nepreukázaným) nesprávnym úradným postupom odporcu.

Súd prvého stupňa uviedol, že v konaní nevykonal dokazovanie navrhnuté navrhovateľkou v celom rozsahu, upustil od dokazovania výsluchom svedkov W.. N. F., X.. K. Š., X.. S. J. O. X.. I. F. a účtovnej dokumentácie Družstva od roku 2002 do roku 2010 na preukázanie výšky uplatnenej škody navrhovateľkou, nakoľko z listinných dôkazov založených odporcom v priebehu konania mal dostatočne preukázaný skutkový stav opísaný odporcom vo vyjadrení k žalobnému návrhu.

Podaním zo dňa 09.06.2014 navrhovateľka podala v predmetnej veci návrh na začatie prejudiciálneho konania pred Súdny dvorom Európskej únie podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

Súd prvého stupňa tento návrh navrhovateľky na začatie prejudiciálneho konania pred súdnym dvorom Európskej únie podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie zamietol.

V tejto časti výrok rozsudku súdu prvého stupňa nebol napadnutý, preto ho odvolací súd v súlade s ust. § 212 ods. 1 O.s.p. neprejednal.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. podľa zásady úspešnosti a úspešnému odporcovi náhradu trov konania nepriznal, pretože mu žiadne trovy nevznikli.

Proti tomuto rozhodnutiu v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie navrhovateľka a to v časti, ktorým bol zamietnutý návrh o náhradu škody. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý druhý výrok rozsudku súdu prvého stupňa zmenil tak, že uloží odporcovi zaplatiť navrhovateľovi náhradu škody vo výške 6.500,02 eur s príslušenstvom, ako aj nahradiť jej trovy konania alebo ak sú na to dané dôvody, aby odvolací súd odvolaním napadnutý druhý výrok rozsudku zrušil a vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Navrhovateľka namietla, že súd pri rozhodovaní nezohľadnil, že odporca nepostupoval v súlade s princípom právneho štátu, ktorého súčasťou je aj princíp právnej istoty; základným atribútom je istota subjektov práva, že sa voči nim bude zachovávať právo a teda orgány verejnej moci budú vo vzťahu k nim postupovať v súlade s Ústavou a platnými právnymi predpismi t. j., že ich postup bude zo strany subjektov práva predvídateľný. V tejto súvislosti poukázala na niektoré citáty z rozhodnutí súdov a to na Nález Ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 341/07, Nález Ústavného súdu I. ÚS 243/07, ako aj Nález Ústavného súdu sp. zn. PL. ÚS 21/96.

V prvom rade navrhovateľka namietala, že odporcov argument o tom, že upozornil družstvo, že odporca vykonáva dohľad nad činnosťou družstva, ako vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt podľa § 135 ods. 1 zákona č. 566/2001 Z.z., ale nie dohľad nad celkovou činnosťou družstva, je úplne irelevantný, ak navrhovateľ nemohol o takto zúženom dohľade orgánu dohľadu vedieť. V tejto súvislosti navrhovateľka poukázala na zákon č. 566/2001 Z.z., ktorý nepoužíva rozlíšenie medzi „činnosťou“ a „celkovou činnosťou“ dohliadaného subjektu pričom takéto rozlíšenie neobsahovalo ustanovenie § 135 ods. 1 tohto zákona č. 566/2001 Z.z. ani v čase, keď odporca schválil projekt Investície (2002) a Družstvo sa stalo dohliadaným subjektom, ako vyhlasovateľ verejnej ponuky majetkových hodnôt. Mala za to, že predmet dohľadu nebol menený a navrhovateľka sa dôvodne spoliehala, že v rámci dohľadu bude odporca dohliadať na dodržiavanie podmienok ustanovených povoleniami podľa zákona č. 566/2001 Z.z., preto navrhovateľka mala za to, že existuje príčinná súvislosť medzi škodou navrhovateľky a porušením zákonných povinností odporcom, spočívajúce v nesprávnom výkone dohľadu, ktorým bol porušený zákon č. 566/2001 Z.z. Za nepochopiteľné preto považovala konštatovanie súdu prvého stupňa, že navrhovateľka sa mala viac starať o svoje záležitosti v rámci zásady, že „právo patrí bdelym“. Navrhovateľka nemala zákonom stanovené právomoci dohľadu nad činnosťou družstva, ani obchodníka s CP, ktorým by mohla zabezpečiť dodržiavanie zákona o CP tým, že došlo k zamietnutiu návrhu navrhovateľky aj z dôvodu nedostatku príčinnej súvislosti, resp. z dôvodu, že k nezákonnému postupu zo strany odporcu nedošlo, súd odobril výklad zákona č. 566/2001 Z.z., ktorý úplne popiera zmysel právnej úpravy dohľadu.

Navrhovateľka poukázala na tú skutočnosť, že povinnosťou NBS podľa § 137 ods. 2 ZCP je a bolo zisťovanie a vyhodnocovanie informácií, pričom podľa § 135 ods. 1 ZCP ktorý platí v tomto znení už od 01.05.2007, družstvo ako vyhlasovateľ verejnej ponuky majetkových hodnôt, ako aj obchodník, patrili a patria k povinne dohliadaným subjektom zo strany NBS hoci odporca tvrdil celý čas v konaní opak. Podľa § 135 ods. 2 ZCP mal odporca zisťovať všetky informácie a podklady o dodržiavaní, resp. nedodržiavaní povolení na činnosť vydaných NBS družstvu a obchodníkovi. Zároveň NBS má podľa § 135 ods. 2 ZCP zisťovať informácie a podklady aj o iných rizikách, ako tých vyplývajúcich z povolení na činnosť, vrátane rizík, ktorým sú, resp. mohli byť vystavené dohliadané subjekty v rámci nich aj družstvo činnosťou obchodníka, ako i vrátane rizík, ktoré mohli viesť k ohrozeniu záujmov dokonca klientov dohliadaných subjektov, teda v tomto prípade samotnej navrhovateľky. Poukázala na skutkovo a právne totožné konanie vedené na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 7C/206/2011 a na výpoveď svedka X.. U. S. P., tak isto i na ďalší dôkaz a to zápis zo stretnutia NBS v roku 2007, ktorý taktiež tvorí súčasť vyššie citovaného súdneho spisu s inšpektorom NBS X.. F., pričom poukázal, že v konaní 7C/206/2011 sa ďalej zistilo, že NBS po zistení o rizikovitosti portfólia družstva sa uspokojila s takou nápravou stavu, že toto portfólio bolo následne po vytknutí zo strany NBS rozložené namiesto jednej do troch zmieniek a to zmieniek vystavených spoločnosťou CI HOLDING a.s., CI REALITYs.r.o. a GLOBAL production, s.r.o., pričom posledné dve spoločnosti boli opäť stopercentnými dcérskymi spoločnosťami CI HOLDING, a.s. a vo všetkých troch spoločnostiach bolo navyše či už členom predstavenstva, alebo konateľom X.. Q. Č., vtedajší predseda predstavenstva obchodníka. Teda NBS aj naďalej akceptovala stav, že celé portfólio družstva je rozložené a investované do prepojených subjektov z CI HOLDING a.s. a obchodníkom. Následne v roku 2008 NBS vydala právoplatné sankčné rozhodnutie voči obchodníkovi, v ktorom konštatovala, že obchodník vo svojej činnosti pre svojich klientov a v rámci v nich aj výslovne pre družstvo porušil ZCP vo viacerých podstatných ohľadoch. Ani po vydaní tohto rozhodnutia NBS, okrem bezvýznamnej pokuty vo výške 10 000,- eur, rovnako ani po zisteniach k samotnému družstvu z roku 2007 NBS nevyužila svoje kompetencie v zmysle za ZCP existujúce už od roku 2007 a neprijala žiadne následné kontrolné, alebo významnejšie opatrenia, ktoré podľa ZCP ako i zákona 747/2004 Z.z. o dohľade nad finančným trhom mala a stále má. Týmto podcenením situácie NBS umožnila ďalšiu činnosť družstva, aj obchodníka, čo vyústilo v roku 2010 do nedostupnosti navrhovateľom vložených prostriedkov do družstva, pričom NBS svojou nečinnosťou a ľahostajným prístupom k svojim kompetenciám zapríčinila tiež to, že navrhovateľ už skôr nemohol rozpoznať riziko svojej investície, resp., že túto investíciu mu NBS svojim zanedbaným dohľadom ani v minimálnej možnej miere neochránila. NBS rozhodnutím zo dňa 30.05.2011, pod číslom V.-XXXXX-XXXXX, ktorý bol vydaný v rámci výkonu dohľadu nad družstvom, zakázala družstvu predaj majetkových hodnôt (ďalej len rozhodnutie o zákaze činnosti) z dôvodu neaktuálnosti prospektu vzhľadom k tomu, že sa zmenili skutočnosti v ňom uvedené. Navrhovateľ uviedol, že z výpočtu uvedených nedostatkov prospektu družstva uvedených v rozhodnutí o zákaze činnosti je nepochybné, že prospech bol neaktuálny, pričom samotná NBS samotná NBS uviedla, že na základe neaktuálneho prospektu nie je možné uskutočňovať verejnú ponuku majetkových hodnôt. Navrhovateľ zároveň uviedol, že údaje zahrnuté do prospektu boli

v skutočnosti neaktuálne dlhodobo pred májom roku 2010 a táto neaktuálnosť siahala až k 31.12.2006, kedy došlo v sídle NBS dňa 27.08.2008 k stretnutiu s poverenými členmi predstavenstva družstva X.. U. S. O. X.. K. N. za účelom prerokovania problémov činnosti družstva z dôvodu nedodržovania prospektu. I na základe takéhoto prerokovania nedostatkov vyplynulo, že družstvo svojím konaním porušovalo ustanovenie § 129 ods. 3, v spojení s ustanovením § 128 ods. 1 písm. b), c) a h) a ustanovenie § 125 c) ods. 1, v spojení s ustanovením § 127 ods. 4 zákona o CP od roku 31.12.2006, avšak NBS voči družstvu zasiahla až v máji roku 2011, kedy mu vydaním rozhodnutia o zákaze činnosti zakázala činnosť.

Navrhovateľka uviedla, že pokiaľ súd prvého stupňa zaujal stanovisko, že návrh treba zamietnuť aj z dôvodu, že nárok na náhradu škody voči štátu môže byť úspešne uplatnený iba vtedy, ak navrhovateľ nemôže dosiahnuť uspokojenie pohľadávky v konkurznom konaní, mala za to, že súd prvého stupňa nezohľadnil a nevyhodnotil správne navrhovateľkou navrhnuté dôkazy a to správu správcu konkurznej podstaty úpadcu PDSI o stave konkurzu a jeho výpoveď v konaní sp. zn. 7C/206/2011, z ktorých jednoznačne vyplýva, že aktuálny stav konkurzu je taký, že objektívne vylučuje možnosť navrhovateľky ako veriteľa uspokojiť sa z konkurzu sp. zn. 3K/95/2010. Mala za to, že existujúce konkurzné konanie samo osebe nevylučuje možnosť podať veriteľom, ktorý si prihlásili svoje pohľadávky do konkurzu, žalobu o náhradu škody proti štátu a nerobí žalobu predčasnou, pretože súd má v konaní o náhradu škody povinnosť skúmať, či aktuálny stav konkurzného konania objektívne vylučuje možnosť uspokojenia žalobcu ako veriteľa v konkurznom konaní, a ak áno, v akom rozsahu, pričom pri tomto vyhodnotení súd dokonca nemá čakať až na konečné rozvrhové uznesenie konkurzného súdu. Poukázala pri tom na rozsudok NS ČR sp. zn. 29Cdo/4968/2009.

Uviedla, že podmienkou vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom podľa § 9 zák. č. 514/2003 Z.z. nie je, aby poškodený preukázal bezúspešnosť vydania pohľadávky v konkurznom konaní, pretože zák. č. 514/2003 Z.z. upravujúci osobitný druh zodpovednosti, nedefinuje uvedenú podmienku ako jednu z predpokladov tejto zodpovednosti. Na podporu tohto právneho názoru poukázala na uznesenie NS SR sp. zn. 2Cdo/48/2010 a sp. zn. 2Cdo/155/2011 alebo aj rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/2/2013 a sp. zn. 14Co/192/2012.

Uviedla, že zo zápisníc o pojednávaní pred prvostupňovým súdom vyplýva, že listinné dôkazy vyžiadané súdom prvého stupňa, resp. predložené účastníkmi konania v značnom počte a rozsahu neboli riadne vykonané spôsobom ustanoveným v § 129 ods. 1 O.s.p., pričom v zápisniciach nie je uvedené, že boli prečítané určité presné označené listiny alebo ich presne označené časti. V tejto súvislosti poukázala na uznesenie NS SR sp. zn. 6 M Cdo/11/2010. V tomto rozhodnutí NS SR okrem iného vyslovil, že pokiaľ v zápisniciach nie je uvedené, že boli prečítané určité presne označené listiny alebo ich presne označené časti, ani z nich nevyplýva, že sudca oboznámil ich obsah, tak skutkové zistenia vyvedené z takto nesprávne vykonaných, resp. nevykonaných dôkazov nemôžu byť pre súd prvého stupňa podkladom pre právne posúdenie veci o základe uplatneného nároku.

K odvolaniu sa písomne vyjadril odporca, ktorý navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti ako vecne a právne správny potvrdil. Odporca mal za to, že prvostupňový súd v prejednávanej veci vykonal rozsiahle dokazovanie, riadne zabezpečil listinné dôkazy, dostatočne a správne zistil skutkový stav a dospel aj k správne a riadne odôvodnenému rozhodnutiu v predmetnej veci. Uviedol, že podstatou na spravodlivé konanie nie je právo na úspech v konaní, teda na rozhodnutie zodpovedajúce názorom a predstavám navrhovateľa a jeho právneho zástupcu. Navrhovateľom uvádzané tvrdenia nesvedčia o žiadnej predčasnosti napadnutého prvostupňového rozhodovania, pretože pojednávania skutkovo a právne identických veciach sa konali už od 02.07.2012. Naopak tvrdenia navrhovateľa nasvedčujú, že tento sa účelovo snaží dodatočne navrhovať ďalšie právne irelevantné dôkazy, ktoré odďaľujú rozhodnutie vo veci, pričom navrhovateľ nevyužil všetky možnosti na vymoženie svojho nároku, keď nepodal žiaden návrh proti členom predstavenstva ani členom kontrolnej komisie družstva, ktorí by boli zodpovední za riadenie družstva PDSI a tiež za hospodárenie a nakladanie s majetkom družstva PDSI. K námietke navrhovateľa, že odporca nepostupoval v súlade s princípom právneho štátu, odporca mal za to, že jeho kompetencie sú dané platnými právnymi predpismi, vrátane Ústavy SR a mal za to, že postupoval v súlade s ústavou, nebol nečinný a ani nespôsobil žiadne zbytočné prietahy pri svojom postupe voči družstvu PDSI, ale aj obchodníkovi, CI, dodržiaval zákonné pravidlá ustanovené zákonom o dohľade a ZoCP. Zároveň odporca uviedol, že od účinnosti novelizovaného ustanovenia § 129 ods. 3 zákona o Cenných papieroch (zákon č. 566/2001 Z.z. o cenných papieroch a investičných službách v platnom znení) (ďalej len Zocp), teda až od 01.06.2010

boli povinnosti vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt rozšírené tak, že družstvo PDSI ako vyhlasovateľ verejnej ponuky majetkových hodnôt malo zákonom uloženú aj povinnosť dodržiavať schválený prospekt investície. Až od vtedy mohol odporca dohliadať, či družstvo dodržiava schválený prospekt investície. Pri prospekte investície nešlo o také rozhodnutie odporcu, ktorým by odporca určil, alebo stanovil vyhlasovateľovi verejnej ponuky majetkových hodnôt nejaké podmienky, ktoré by vyhlasovateľ mal dodržať. Taktiež povinnosť aktualizovať prospekt investície podľa § 125 c) ods. 1, v spojení s § 127 ods. 4 ZoCP bola stanovená vyhlasovateľovi verejnej ponuky majetkových hodnôt až od 01.01.2009 na základe novelizovaného ustanovenia § 127 ods. 4 ZoCP v znení zákona č. 558/2008 Z.z. Počas celej doby od vyhlásenia verejnej ponuky majetkových hodnôt štatutárny zástupca vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt zodpovedal a zodpovedá investorom za pravdivosť a úplnosť údajov v prospekte investície v zmysle § 128 ods. 1, písm. h), ZoCP. Uviedol, že žiaden zákon neukladal vyhlasovateľom verejnej ponuky majetkových hodnôt, ani družstvu PDSI - žiadne povinnosti v oblasti obmedzenia rozloženia rizík ani krytia rizík na rozdiel od iných dohliadaných subjektov napr. Správcovskej spoločnosti pre kolektívne investovanie a niektorých ďalších dohliadaných subjektov a preto údajné (reálne neexistujúce povinnosti) družstva nemohol odporca kontrolovať. Za činnosť družstva PDSI celkovo zodpovedá a v mene družstva PDSI koná predstavenstvo družstva ako štatutárny a výkonný orgán družstva, ktorý riadi činnosť družstva, rozhoduje o všetkých záležitostiach, pokiaľ nie sú zákonom, stanovami a rozhodnutím členskej schôdze vyhradené inému orgánu družstva, t.j. za dodržiavanie prospektu investície družstva PDSI, bolo aj voči členom družstva zodpovedné predstavenstvo PDSI ako štatutárny orgán na to, či vyhlasovateľovi verejnej ponuky majetkových hodnôt táto povinnosť bola, alebo nebola osobitne uložená v zákone o cenných papieroch. Odporca nevykonával dohľad nad finančnými ukazovateľmi PDSI, ktoré malo široký predmet činnosti. Odporca mohol kontrolovať len to, či si družstvo plní informačné povinnosti podľa bývalých ustanovení § 126 až § 130 zákona o cenných papieroch, a to či informácie zverejňované družstvom obsahujú náležitosti predpísané bývalým ustanovením § 129 zákona o cenných papieroch a či družstvo zverejňuje finančné správy v zmysle bývalého ustanovenia § 130 zákona o cenných papieroch. Odporca nebol a ani nie je príslušný potvrdzovať správnosť finančných ukazovateľov.

Zároveň odporca uviedol, že navrhovateľka zmätočne tvrdí, že nie je možné vznik škody spojiť s formálnym ukončením konkurzného konania. Uviedol, že z obsahu súdneho spisu jednoznačne vyplýva, že navrhovateľka nie je účastníkom konkurzného konania a z napadnutého rozhodnutia prvostupňového súdu vyplynulo, že navrhovateľka si neprihlásila tvrdenú pohľadávku do konkurzu vyhláseného na majetok družstva PDSI a teda nepreukázala bezúspešné uplatnenie svojej pohľadávky od svojho priameho dlžníka - družstva PDSI. Odporca svoj názor odvodzuje z odseku 36 odôvodnenia nálezu Ústavného súdu SR z 13.02.2013, č.k. II. ÚS 165/2012-45, podľa ktorého „kým žalobca má pohľadávku na vydanie bezdôvodného obohatenia voči tomu, kto ho získal, resp. kým nepreukázal bezúspešnosť domáhania sa vydania tohto obohatenia, nie je daný základný predpoklad zodpovednosti štátu za škodu podľa zák. č. 58/1969 (od 01.07.2014 zák. č. 514/2003 Z.z. v platnom znení) a to existencia samotnej škody“. Zároveň odporca uviedol, že až po vyčerpaní všetkých zákonných možností veriteľov úpadcu PDSI k uspokojeniu nárokov zo svojich právnych vzťahov proti súkromnej právnickej osobe a ich zodpovedným predstaviteľom môže byť nastolená otázka vzniku škody a prípadnej zodpovednosti štátu za ňu v zmysle uznesenia NS ČR 25 Cdo/1404/2004 zo 04.11.2004.

Ak navrhovateľka poukazuje na rozsudok NS ČR 29Cdo/4968/2009, zo dňa 11.04.2012, odporca uviedol, že NS ČR v záverečnej časti tohto rozsudku výslovne judikoval, čo však navrhovateľ zamĺčal, že akokoľvek inak nie je možné zmiešavať posúdenie otázky vzniku škody pri zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú výkonom verejnej moci s otázkou zodpovednostných nárokov osôb uvedených v § 3 ods. 2 ZKV (teda českého zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v platnom znení). V tomto rozhodnutí súd jednoznačne uviedol, že posúdenie otázky vzniku škody je v prípade iných subjektov (nie štátu) zodpovedných za škodu úplne odlišné ako posúdenie otázky vzniku škody pri zodpovednosti štátu za škodu a nie je možné ich navzájom zmiešavať. Tiež vymenované súdne rozhodnutia, na ktoré sa odvoláva právny zástupca navrhovateľky, z hľadiska ich skutkovej a právnej podstaty nie sú relevantné a porovnateľné s prejednávanou vecou. Napríklad uvádzané rozhodnutia KS v Banskej Bystrici a NS SR sa vo svojich rozhodnutiach zameriavajú na posúdenie kolízie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia od tretej osoby a nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím štátu, pričom pri týchto súdnych rozhodnutiach sa uvádza, že v situácii, kedy je z okolností prípadu jasné, že žaloba o vydanie bezdôvodného obohatenia by nemohla uspieť, tak súd rozhodujúci v spore o náhradu

škody môže sám ako predbežnú otázku riešiť úspešnosť žaloby a uspokojenie nároku bez toho, aby bol poškodený nútený podstúpiť ďalší samostatný súdny spor. Ak nie je splnená podmienka preukázania vzniku samotnej škody, napr. aj preukázaním nemožnosti domôcť sa vydania plnenia z bezdôvodného obohatenia, tak neprichádza do úvahy ani vznik nároku na jej náhradu.

Pokiaľ navrhovateľka zavádzajúco tvrdí, že listinné dôkazy údajne neboli riadne vykonané spôsobom upraveným v ust. § 129 ods. 1 O.s.p., odporca uviedol, že v zápisnici prvostupňového súdu z pojednávania síce nie je osobitne uvedené, že na pojednávaní boli prečítané určité listiny alebo ich presne označené časti, ale z tejto zápisnice jasne vyplýva a skutočnosťou je, že súd oboznámil jednotlivé dôkazy nachádzajúce sa v súdnom spise, pričom súd pri oboznamovaní tieto dôkazy presne špecifikoval, o aké jednotlivé doklady išlo a oboznámil ich obsah. Zo zápisnice z pojednávania jednoznačne vyplýva, že „súd oboznamuje obsah spisu a účastníci prehlasujú, že všetky listinné dôkazy v ňom založené poznajú, boli s nimi riadne oboznámení, na ich čítaní netrjúajú“. Tiež uviedol, že tak súdu ako aj právnenému zástupcovi navrhovateľky, ako aj odporcovi bol obsah všetkých listinných dôkazov dobre známy z inej súdnej činnosti prvostupňového súdu, pretože podľa informácie na Okresnom súde Bratislava I je podaných cca 800 žalôb na rovnakom skutkovom a právnom základe a od 02.07.2012 sa uskutočnili stovky pojednávanií v skutkovo a právne identických veciach s totožnými listinnými dôkazmi. Navyše, podľa uznesenia NS SR 1Obo/283/2006 z 27.02.2008 netreba dokazovať skutočnosti všeobecne známe alebo známe súdu z jeho činnosti. Na OS Bratislava I sa vedú voči odporcovi stovky sporov na rovnakom skutkovom a právnom základe, pričom vo všetkých sporoch je právny zástupcom žalobcov, ktorí sú veriteľmi družstva PDSI advokátska kancelária FUTEJ & Partners, s.r.o.. Tiež navrhovateľka zavádzajúco poukazuje na tú časť predmetnej judikatúry NS SR (6M Cdo 11/2012), podľa ktorej je nedostatkom, „pokiaľ v zápisniciach nie je uvedené, že boli prečítané určité presne označené listiny alebo ich presne označené časti“. Navrhovateľka zamlčiava tú časť judikatúry NS SR, podľa ktorej nevyhnutným predpokladom pre nedostatok je aj to, že ani z nich (poznatok: zo zápisníc) nevyplýva, že sudca oboznámil ich obsah. Zo zápisníc prvostupňového súdu vyplýva, že súd oboznámil jednotlivé listinné dôkazy nachádzajúce sa v spise.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že v konaní nebol preukázaný nesprávny úradný postup zo strany Národnej banky Slovenska pri vykonávaní dohľadu nad činnosťou družstva. V tomto smere odvolací súd poukazuje na podrobné odôvodnenie napadnutého rozsudku.

Je nesporným, že NBS bola povinná vykonávať dohľad nad činnosťou družstva, ako vyhlasovateľ verejnej ponuky majetkových hodnôt, v predmetnom konaní bol však sporný rozsah takéhoto dohľadu. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na tú skutočnosť, že až od účinnosti novelizovaného ustanovenia § 129 ods. 3 zákona č. 566/2001 Z.z. (novela zákona 566/2001 Z.z. vykonávaná zákonom č. 129/2010 Z.z.), teda až od 01.06.2010, boli povinnosti vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt rozšírené tak, že družstvo ako vyhlasovateľ verejnej ponuky majetkových hodnôt malo zákonom uloženú povinnosť dodržiavať schválený prospekt investície. Teda až od 01.06.2010 mohla NBS dohliadať, či družstvo dodržiava schválený prospekt investície. Tiež povinnosť aktualizovať v prospech investície v zmysle § 125c ods. 1, v spojení s ustanovením § 127 ods. 4 zákona č. 566/2001 Z.z. bola vyhlasovateľovi verejnej ponuky majetkových hodnôt stanovená až od 01.01.2009 na základe novelizovaného ustanovenia § 127 ods. 4 zákona č. 566/2001 Z.z. (novela zákona č. 566/2001 Z.z., vykonaná zákonom č. 558/2008 Z.z.). Počas celej doby od vyhlásenia verejnej ponuky majetkových hodnôt zodpovedal investorom za pravdivosť a úplnosť údajov v prospekte investície štatutárny zástupca vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt (§ 128 ods. 1 písm. h) zákona č. 566/2001 Z.z., pokiaľ ide o rizikovosť portfólia, zákon č. 566/2001 Z.z. neukladal vyhlasovateľovi verejnej ponuky majetkových hodnôt a teda ani družstvu, žiadne povinnosti v oblasti rozloženia rizík, na rozdiel od iných dohliadaných subjektov, (napr. Správcovské spoločnosti pre kolektívne investovanie). Preto tieto

neexistujúce povinnosti družstva nemohla NBS kontrolovať. NBS nevykonávala dohľad nad finančnými ukazovateľmi družstva. NBS mohla podľa platnej právnej úpravy kontrolovať len to, či družstvo plní informačné povinnosti v zmysle § 126 až 130 zákona č. 566/2001 Z.z. V tejto súvislosti treba poukázať na to, že navrhovateľ si musel byť vedomý toho, že s jeho investíciou je spojené riziko a že doterajší, alebo propagovaný výnos nie je zárukou budúcich výnosov (ustanovenie § 129 ods. 1 písm. b) zákona č. 566/2001 Z.z. v znení platnom do 21.07.2013, § 126 až 130 boli zo zákona č. 566/2001 Z.z. vypustené novelou, vykonanou zákonom č. 206/2013 Z.z. účinným dňa 22.07.2013). Ak si týchto skutočností navrhovateľ nebol vedomý, nemožno to pričítať na farchu Národnej banky Slovenska v zmysle zásady, podľa ktorej neznalosť zákona neospravedlňuje. To isté platí aj pokiaľ ide o argumentáciu navrhovateľa, že o rozsahu dohľadu NBS nad činnosťou družstva nemal vedomosť.

Vzhľadom na vyššie uvedené možno konštatovať, že v predmetnom konaní nebol preukázaný základný predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom štátu v zmysle § 9 zákona č. 514/2003 Z.z., ktorým je nesprávny postup štátu, zastúpeného Národnou bankou Slovenska.

V danom prípade neobstojí obrana odporcu v časti, pokiaľ tvrdí, že z obsahu súdneho spisu vyplýva, že navrhovateľka nie je účastníkom konkurzného konania. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na obsah spisu, z ktorého vyplýva, že i sama navrhovateľka na pojednávaní dňa 26.11.2014 potvrdila, že ako veriteľ si svoju pohľadávku voči družstvu prihlásila do konkurzu, prebiehajúceho na OS Bratislava I pod sp. zn. 3K/95/2010, avšak správca konkurznej podstaty ju nezaradil do zoznamu pohľadávok pre formálne vady prihlášky.

Pokiaľ ide o rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 29Cdo/4968/2009 na ktorý v odvolaní poukazoval navrhovateľ, odvolací súd v tomto smere poukazuje na podrobnú argumentáciu odporcu, s ktorou sa stotožňuje. Na zdôraznenie správnosti odvolací súd uvádza, že miera možného uspokojenia veriteľov dlžníka môže byť objasnená už pri vydaní čiastočného rozvrhu, prípadne pri právoplatnom schválení konečnej správy, ak z nej bude zrejmé, že dosiahnutý výťažok speňaženia konkurznej podstaty nebude stačiť ani na plné uspokojenie pohľadávok za podstatou a pracovných nárokov, takže nezaistení veritelia druhej triedy neobdržia pri rozvrhu v podstate nič. Teda z rozsudku Najvyššieho súdu ČR nevyplýva záver, že návrh o náhradu škody proti štátu možno podať v ktoromkoľvek štádiu konkurzného konania. Predpokladom vzniku zodpovednosti štátu za škodu je nedobytnosť pohľadávky poškodeného v tom zmysle, že je zrejmé, že poškodený neobdrží v konkurznom konaní žiadnu sumu, a to v akej výške vznikla veriteľovi škoda, možno zistiť už skôr, než pri rozvrhu a to napr. pri vydaní čiastočného rozvrhu, alebo pri právoplatnom schválení konečnej správy. V predmetnej veci v konkurznom konaní, vyhlásenom na majetok družstva nedošlo k speňažovaniu majetku z podstaty, preto správca konkurznej podstaty doteraz nemohol podať konečnú správu o speňažovaní majetku z podstaty a vzhľadom na to nemohlo dôjsť ani k čiastočnému rozvrhu. Za tohto stavu otázka nedobytnosti pohľadávky nie je vyriešená (nie je zrejmé, že v rámci konkurzného konania navrhovateľ nedostane nič) a vzhľadom na to nemožno ustáliť ani výšku škody. Preto je správny záver súdu prvého stupňa, že návrh bol podaný predčasne.

K odvolacej námietke navrhovateľky, týkajúcej sa procesného pochybenia súdu prvého stupňa, ktorý podľa navrhovateľky na pojednávaní nevykonal dokazovanie listinnými dôkazmi predpísaným spôsobom, odvolací súd uvádza, z obsahu zápisnice z pojednávania zo dňa 26.11.2014 pred prvostupňovým súdom vyplýva, že súd riadne oboznámil prítomných s obsahom spisu a listinnými dôkazmi založenými v súdnom spise. Zároveň účastníkov riadne poučil podľa § 120 ods. 4 O.s.p.. Táto odvolacia námietka navrhovateľky teda neobstojí.

Vzhľadom na vyššie uvedené preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, ktorou bol zamietnutý návrh o náhradu škody považuje za vecne správny a preto ho v tejto časti s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 1 O.s.p. aj potvrdil.

Výrok, ktorým súd prvého stupňa zamietol návrh na začatie prejudiciálneho konania pred Súdny dvorom Európskej únie nebol napadnutý odvolaním a nadobudol právoplatnosť.

Napadnutým uznesením zo dňa 04.03.2015, č. k. 12C/190/2011 -535 súd prvého stupňa uložil navrhovateľke povinnosť zaplatiť v lehote 10 dní od doručenia uznesenia súdny poplatok za podané odvolanie vo výške 20,- eur podľa položky 7a sadzobníka súdnych poplatkov. Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie navrhovateľka a žiadala, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a konanie o vyrubení súdneho poplatku zastavil. Navrhovateľka uviedla, že s poukazom na ustanovenie § 18ca zákona o súdnych poplatkoch, účinného k 01.10.2012, nie je povinná takýto poplatok zaplatiť. Uviedla, že uloženie je povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie vzhľadom k tomu, že predmetom konania je nárok navrhovateľky na náhradu škody proti Slovenskej republike, zastúpenej Národnou bankou Slovenska sa takéto konanie začalo do 30. septembra 2012 a na takéto konanie sa vzťahuje neobmedzené vecné oslobodenie od platenia súdneho poplatku ex lege, ktoré sa týka všetkých položiek sadzobníka zákona o súdnych poplatkoch. Zároveň poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, č.k. 4Co/128/2014, zo dňa 29.04.2014 týkajúci sa skutkovo a právne totožného prípadu.

Odvolací súd (§ 10 ods. 1 O.s.p.) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 212 ods. 1 O.s.p., preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa s poukazom na ustanovenie § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné.

Položka 7a sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb., bola do sadzobníka vložená novelou zákona č. 71/1992 Zb. vykonanou zákonom č. 286/2012 Z.z. , ktorý nadobudol účinnosť 01.10.2012. Súčasne bol touto novelou do zákona č. 71/1992 Zb. vložený § 18ca, podľa ktorého z úkonov navrhnutých, alebo za konania začaté do 30.09.2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30.09.2012, i keď sa stanú splatnými po 30. septembri 2012. Konanie o náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. nebolo do 30.09.2012 uvedené v sadzobníku súdnych poplatkov. Napriek tomu je navrhovateľ povinný zaplatiť poplatok za odvolanie. Totiž podľa § 6 ods. 2 prvá veta zák. č. 71/1992 Zb., ak je sadzba poplatku stanovená za konanie, rozumie sa tým konanie na jednom stupni. To znamená, že navrhovateľka by nebola povinná zaplatiť poplatok za odvolanie iba v prípade, ak by odvolanie podala pred 30. septembrom 2012. Odvolanie však podala dňa 14.04.2014. Odvolacie konanie sa teda začalo za účinnosti zákona č. 71/1992 Zb., v znení zákona č. 286/2012 Z.z. a preto je navrhovateľka povinná zaplatiť poplatok za odvolanie v zmysle položky 7a sadzobníka súdnych poplatkov vo výške 20,- eur. Zákom č. 286/2012 Z.z. bolo zo zákona č. 71/1992 Zb. vypustené ustanovenie § 4 ods. 1 písm. k), podľa ktorého bolo konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci, alebo jeho nesprávnym úradným postupom oslobodené od súdnych poplatkov. Znamená to, že toto konanie nie je od 01.10.2012 oslobodené od súdnych poplatkov. Z týchto dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Napadnutým uznesením zo dňa 04.03.2014, č. k. 12C/190/2011 - 537 súd prvého stupňa uložil navrhovateľke povinnosť v lehote 10 dní od doručenia uznesenia zaplatiť súdny poplatok za vyhotovenie rovnopisov elektronických podaní vo výške 36,40 podľa položky 20a sadzobníka súdnych poplatkov.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie navrhovateľka a žiadala, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a konanie o vyrubení súdneho poplatku zastavil. V odôvodnení odvolania uviedla, že predmetom konania vo veci samej je nárok navrhovateľky na náhradu škody proti Slovenskej republike, zastúpenej Národnou bankou Slovenska podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, na predmetné konanie sa vzťahuje neobmedzené vecné oslobodenie od platenia súdneho poplatku ex lege, ktoré sa týka všetkých položiek sadzobníka zákona o súdnych poplatkoch. Mala za to, že vecné oslobodenie od platenia súdneho poplatku smeruje k vecnému oslobodeniu od povinnosti platenia akýchkoľvek súdnych poplatkov uvedených v sadzobníku zákona o súdnych poplatkov a teda aj o poplatku uvedeného v položke 20a. Mala za to, že s oslobodením navrhovateľky od platenia súdnych poplatkov v zmysle § 4 ods. 1 písm. k) zákona o súdnych poplatkoch, je spojené aj oslobodenie navrhovateľky od platenia poplatku za úkon súdu uvedených v položke č. 20a sadzobníka zákona o súdnych poplatkov, t. j. poplatku za vyhotovenie rovnopisu podaní a ich príloh, ktoré vytvoria súdny spis a rovnopisy podaní a ich príloh, doručovaných účastníkom konania. Poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, ako dovolacieho súdu pod sp. zn. 5Mcd0/20/2010, zo dňa 9. augusta 2011, ako aj na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave č. k. 5Co/313/2012 - 131 zo dňa 31. júla 2012, kde v konaní sa právne a skutkovo identickým

predmetom konania bolo rozhodnuté o podanom odvolaní navrhovateľa voči uzneseniu súdu prvého stupňa, ktorým bola navrhovateľovi uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok za elektronické podanie vo výške 6,36 eur tak, že odvolací súd sa s dôvodmi uvedenými navrhovateľom v odvolaní stotožnil a rozhodol o zrušení napadnutého uznesenia.

Odvolací súd ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnuté uznesenie, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Položka 20a sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. bola do sadzobníka vložená novelou zákona č. 71/1992 Zb. vykonanou zákonom č. 273/2007 Z.z., ktorý nadobudol účinnosť dňa 01.07.2007. Zákomom č. 286/2012 Z.z. bolo zo zákona č. 71/1992 Zb. vypustené ustanovenie § 4 ods. 1 písm. k), podľa ktorého bolo od poplatku oslobodené súdne konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci, alebo jeho nesprávnym úradným postupom. Zároveň bol týmto zákonom zo zákona č. 71/1992 Zb. vložený § 18ca, podľa ktorého z úkonov navrhnutých, alebo za konania začaté do 30.09.2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30.09.2012, i keď sa stanú splatnými po 30. septembri 2012. Z toho teda vyplýva, že toto konanie nie je od 01.10.2012 oslobodené od súdnych poplatkov. Posudzovaný poplatok nie je poplatkom za konanie, ale za úkon súdu, ktorým je vyhotovenie rovnopisov elektronických podaní. Iba ak by sa poplatok vyberal za konanie súdu, tak by sa jeho sadzba týkala konania na jednom stupni (§ 6 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb.). Keďže v danom prípade išlo o poplatok za vyhotovenie rovnopisov elektronických podaní, oslobodenie od jeho platenia sa s poukazom na § 18ca vzťahuje len na úkony navrhnuté do 30. septembra 2012. Vychádzajúc z názoru Najvyššieho súdu, prezentovaného v jeho rozhodnutí sp. zn. 5Mcd0/20/2010, je navrhovateľ oslobodený od všetkých poplatkov uvedených v sadzobníku súdnych poplatkov, avšak len za úkony navrhnuté do 30. septembra 2012.

V prejednávanej veci bol poplatok vyrubený za vyhotovenie rovnopisov elektronických podaní. Súdny poplatok predstavuje 36,40 Eur (3,- Eur za podanie doručené súdu dňa 25.01.2013 v počte 3 strán, sumu 5,60 Eur za podanie, ktoré bolo doručené súdu prvého stupňa 30.01.2013 v počte 56 strán a 27,80 Eur za podanie, ktoré bolo doručené súdu prvého stupňa 17.06.2014 v počte 278 strán). Preto je navrhovateľka povinná zaplatiť súdny poplatok v zmysle položky 20a sadzobníka súdnych poplatkov.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd napadnuté uznesenie s poukazom na ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 142 ods. 1, v spojení s ustanovením § 224 ods. 1 O.s.p. a ich náhradu úspešnému odporcovi nepriznal, pretože mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo odvolacím senátom prijaté pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.